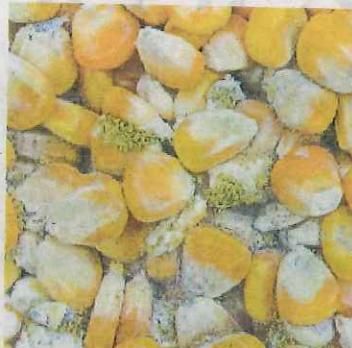

दूध अन् खाद्यातील विषारी घटकांना रोखा

वृषाली भणभणे,
डॉ. रविराज शिंदे,
डॉ. अहमद शब्बीर टी. पी.,
डॉ. कौशिक बॅनर्जी

पीक काढणीदरम्यान किंवा धान्य साठवणीच्या काळात वा पशुखाद्यात विविध बुरशींमुळे विषारी घटक अर्थात 'मायकोटॉक्सिस' तयार होतात. त्यामुळे अन्नधान्य दूषित होते. मानव तसेच जनावरांच्या आरोग्यावर त्यांचे घातक परिणाम होतात. योग्य दक्षता घेतल्यास दूध, दुधजन्य पदार्थ व अन्नातील या विषारी घटकांचा आढळ व त्यापासून होणारी हानी रोखता येते.

पीक काढणीदरम्यान किंवा साठवणुकीच्या धान्यात विविध बुरशींमुळे विविध विषारी घटक तयार होऊ शकतात. त्यांना मायकोटॉक्सिस असे म्हणतात. त्यांचे अनेक प्रकार आहेत. त्यामध्ये प्रामुख्याने अफलाटॉक्सिस, ओकराटॉक्सिस, पॅटुलीन, झेअरालेनोन आदींचा समावेश होतो. यापैकी अफलाटॉक्सिस मुख्यत: अस्पर्जीलस फ्लेवहस आणि अस्पर्जीलस प्यारासीटीक्यस या बुरशींमुळे अन्नधान्यामध्ये तयार होते. दमट - किंवा उबदार ठिकाणी अन्नधान्याची साठवण केल्यास तसेच वातावरणातील तापमानाच्या वारंवार बदलांमुळे या बुरशींची वाढ होते. भुईमूग, तृणधान्य, तेलबिया आदींमध्ये ही बुरशी परिणाम घडवते. अफलाटॉक्सिसनचे बी-१, बी-२, जी-१, जी-२, एम-१ आदी प्रकार आहेत, त्यापैकी बी-१ हा सर्वात जास्त विषारी घटक आहे. दुधजन्य जनावरांमध्ये पचनक्रिया होत असताना त्यापासून एम-१ हा विषारी घटक तयार होतो. दुधाळ जनावर बुरशींमुळे दूषित झालेले पशुखाद्य (पेंड, मका, गवत आदी.) सेवन करतात तेव्हा त्यांच्या यकृतात अफलाटॉक्सिस बी-१ हा घटक साईटोक्रोम पी-४५० या संप्रेरकाच्या

मर्याद्याच्या दाण्यांमध्ये बुरशींची वाढ.

मदतीने वेगाने पचवला जातो. त्याचे रूपांतर अफलाटॉक्सिस एम-१ मध्ये होते.

आरोग्यावर होणारे परिणाम

दुधासह चीज, दही, बटर, आइसक्रीम आदी पदार्थामध्येही हा घटक आढळू शकतो.

त्यामुळे यकृत) खराब होणे, शरीरातील प्रतिकार क्षमता कमी होणे, कर्कोरेग आदी आजार उद्भवतात. एका आंतरराष्ट्रीय संशोधन संस्थेच्या यादीनुसार अफलाटॉक्सिस एम-१ आणि बी-१ हे कर्कोरेग होण्यासाठी कारणीभूत ठरणारे घटक मानले जातात. दुधजन्य प्राण्यांमध्ये या घटकांमुळे स्तनदाह होण्याचीही शक्यता असते. त्यामुळे दुधाचे उत्पादन आणि त्याच्या गुणवत्तेला धोका निर्माण होऊ शकतो.

निर्यातीला धोका

या विषारी घटकाचा आढळ झाल्यास दूध आणि दुधजन्य पदार्थाच्या आयात आणि निर्यातीवर मोठा परिणाम होऊ शकतो. अन्न व औषध प्रशासन तसेच अन्न सुरक्षा आणि मानक प्राधिकरण यांच्या नियमावलीनुसार दुधामधील अफलाटॉक्सिसनची (एम-१) कमाल मर्यादा ०.५ मायक्रोग्रॅम प्रति किलो इतकी ठरवली आहे. त्याच पद्धतीने औषध प्रशासन नुसार धान्यामधील अफलाटॉक्सिस बी-१ ची कमाल मर्यादा २० मायक्रोग्रॅम प्रति किलो ठरवली आहे. प्रत्येक देशाने याप्रमाणे कमाल मर्यादा निश्चित केल्या आहेत. त्यापेक्षा जास्त मर्यादा आढळल्यास आयात किंवा निर्यात करता येते नाही.

धान्यात घातक बुरशींची वाढ होऊ नये म्हणून ध्यावयाची काळजी

- धान्य काढणीनंतर ते वाळवावे. व्यवस्थित तपासणी करून साठवणूक करावी.
- साठवणीदरम्यान बुरशींची वाढ दिसत असेल तर ते धान्य किंवा पशुखाद्य बाजूला काढावे.
- मका कापणीस विलंब करू नये.
- जास्त दिवस साठवलेला चारा दुधाळ जनावरास देणे टाळावे.
- धान्य साठवणीची जागा स्वच्छ असावी. जास्त उबदार नसावी.
- जनावरांना उच्च दर्जाच्या चारा द्यावा. त्यांची व्यवस्थित निगा राखावी.

काही उदाहरणे

इटलीमध्ये २००३ मध्ये दुधाळ जनावरांनी अफलाटॉक्सिस बी-१ युक्त मका खाल्ला. त्यात एम-१ घटक जास्त प्रमाणात आढळला. इटलीच्या आरोग्य मंत्रालयाने बी-१ ची कमाल मर्यादा ०.४५ मायक्रोग्रॅम प्रति किलो इतकी निश्चित केली आहे. भारतातील अन्न सुरक्षा आणि मानक प्राधिकरण यांनी २०१९ मध्ये केलेल्या दुधाच्या सर्वेक्षण चाचणीत सर्वात जास्त अफलाटॉक्सिस एम-१ चे प्रमाण तमीळ नाडू, दिल्ली आणि केरळ आदी राज्यांमध्ये आढळले होते. कच्चा दुधामध्ये एम-१ चे प्रमाण जास्त प्रमाणात आढळले होते. प्रक्रिया केलेल्या दुधात त्याचे प्रमाण कमी आढळले होते.

अफलाटॉक्सिसनचे विश्लेषण

राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र (पुणे) अंतर्गत राष्ट्रीय परामर्श प्रयोगशाळेतील संशोधकांनी अफलाटॉक्सिस तसेच अन्य मायकोटॉक्सिस यांच्या विश्लेषणासाठी विविध पद्धती रुचिक्षित केल्या आहेत. त्यात 'लिक्विड क्रोमेटोग्राफी'सह यूव्ही, फ्लोरोसेन्स, मास स्पेक्ट्रोमेट्री पद्धतींचा समावेश होतो. या चारही पद्धतींचा समावेश भारतातील अन्नसुरक्षा आणि मानक प्राधिकरण ने आपल्या पुस्तिकेत केला आहे. त्याचा वापर भारतातील अन्न तपासणी विश्लेषण करणाऱ्या प्रयोगशाळांमध्ये करण्यात येत आहे.

- डॉ. रविराज शिंदे,

१०४९०४६०७९९

(लेखक राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र, पुणे अंतर्गत राष्ट्रीय परामर्श प्रयोगशाळा येथे कार्यरत आहेत.)

अफलाटॉक्सिसनसाठी संवेदनाक्षम पशुखाद्य

अफलाटॉक्सिसन आढळून येण्याचे प्रमाण	पशुखाद्य
जास्त प्रमाणात	मका, भुईमूग, सरकी, तेलबिया व त्यांची पेंड
मध्यम प्रमाणात	तांदूळ व गव्हाचे भुसकट
कमी प्रमाणात	मोहरी व सोयाबीनापासून बनवलेले खाद्य, गवत

या घटकाचे प्रमाण कमी किंवा जास्त असणे हे त्याच्या साठवणुकीच्या पद्धतीवर तसेच वातावरणावरही अवलंबून असते.